

Eerste plaats

Tamar Slooves met het verhaal: Daar praten we niet over

Twee broers spreken elkaar na een gezamenlijke reis niet meer. Hoe is dat gekomen – en hoe komen ze eruit? Zoals de kikker in een pan water op het vuur pas doorkrijgt dat het te warm wordt als het al te laat is, zo bouwt de schrijver van dit verhaal een ongemak op waaruit we niet meer kunnen ontsnappen.

Willen we dit wel lezen, kunnen we nog terug? Nee, de schrijver heeft ons al bij de kladden. Binnen de jury was er discussie over het einde: was het te makkelijk, te gevat, of is het een waardig slot binnen de beperkte ruimte van het korte verhaal? Uiteindelijk weet het lef van het taboe, de trefzekere pen van de schrijver en de beklemmende sfeer die hij/zij ermee oproept de jury te overtuigen: *Daar praten we niet over* is de terechte winnaar van de Nijmeegse Literatuurprijs 2020.

Tweede plaats

Sanne de Kroon, met de drie gedichten 'Na sluitingstijd in een winkelcentrum blijven totdat iemand je komt verwijderen', 'Weet je nog hoe je moet drijven?' en 'Kuthond Kira'

Nr. 37 dendert de dikke stapel van inzendingen binnen met het eerste gedicht waarin een leven voorbij komt alsof het zich in één dag heeft afgespeeld. Snel, veel, en iedereen vraagt zich af waarheen het leidt. In het gedicht wordt wel duidelijk dat we in elk geval érgens naartoe moeten want *we gaan zo sluiten en je kunt nergens zomaar blijven*.

Met het tweede gedicht zet deze dichter de lezer meteen bij de eerste regel stil. *Mijn vader leeft al een jaar onder water*. Het is raak. *Weet je nog hoe je moet drijven* laat zien waar geworsteld wordt en hoe dat eruit ziet vlak voordat iemand kopje onder gaat. Korte zinnen, boordevol oersterke beelden. Met dit gedicht toont de inzender zich dichter en dat smaakt naar meer!

Helaas wordt die belofte door het derde gedicht niet ingelost. Gelukkig maken de eerste twee gedichten meer goed dan nummer drie kan afbreken maar we blijven benieuwd wat de inzender nog meer in huis heeft en waar we dat de komende jaren tegen zullen gaan komen!

Derde plaats

Esther van Raay met het verhaal Dirk

In “Dirk” volgen we een pakjesbezorger met een lugubere bestelling: een doodskest voor de gestorven papegaai van dhr. P. Vos. Wanneer blijkt dat de man zijn gestorven wezentje niet durft aan te raken, stappen we samen met de bezorger de sjofele woning binnen. Met een chirurgische zakelijkheid ontleedt het verhaal aldus een stukje dagelijks leven. Dankzij de zorgvuldige opeenstapeling van details en een uitgekiende choreografie, zoals het vermijden van oogcontact tot op het laatste moment, begint de lezer zich bewust te worden van de vreemde werkelijkheid waarin we als mensen met elkaar en met het leven proberen om te gaan. Dit verhaal haakt bovendien op een subtiele manier in op de context waarin we vertoeven: in het najaar van 2020, op een moment dat een globale pandemie ervoor zorgt dat mensen ertoe worden gedwongen om

afstand te houden en contact te mijden, kan men hoop putten uit de manier waarop de pakjesbezorger een verbindende rol speelt. De lezer neemt met pijn afscheid van dit verhaal wanneer de pakjesbezorger afscheid neemt van Dirk met de hortende woorden, 'Dag, 'zei ik, 'dag Dirk'. Het verhaal had misschien wel wat langer mogen duren: het is gebald, maar voelt ook aan als kort, te kort. We kijken daarom uit naar een nieuwe experimenten waarin de auteur zich volledig de vrijheid durft te geven om nog breder en dieper te gaan.

De Jury van deze editie bestond uit:

Heidi Koren (1975) debuteerde in 2015 met de bundel *Gedachten over een mogelijk einde* en maakte in 2019 haar prozadebuut met de roman *Hawaiï 2000* waarmee ze afstudeerde aan de Schrijversvakschool Amsterdam. Begin 2020 verscheen haar tweede bundel *Wie dit leest is gek*. Ze schrijft momenteel aan haar tweede roman en is bezig met het behalen van haar Master Kunsteducatie. Heidi werkt als poëziedocent en docent creatief schrijven en maakt zich sterk voor poëzieonderwijs in het PO en VO.

Marijn Sikken (1990) is het pseudoniem van Marijn Hogenkamp. In het dagelijks leven werkt Marijn als redacteur bij uitgeverij Atlas Contact. In 2017 verscheen haar romandebuut *Probeer om te keren* bij uitgeverij Cossee. Marijn zat jarenlang in de redactie van *De Optimist* en schreef columns voor *Literair Nederland*. Daarnaast schrijft en publiceert zij geregeld korte verhalen. Ze werkt aan een tweede roman.

Frederik Van Dam (1986) is verbonden aan de Radboud Universiteit, waar hij vakken doceert over moderne literatuur en literaire theorie. Zijn monografie over het werk van de Victoriaanse schrijver Anthony Trollope verscheen in 2016 bij Edinburgh University Press. In zijn onderzoek bestudeert hij de relatie tussen intellectuele vertogen en de Europese literatuur, van de Romantiek tot het heden. Daarnaast werkt hij geregeld samen met kunstenaars, wat heeft geleid tot een verstripping van een Victoriaanse roman, een documentaire over de denker J. Hillis Miller, en interviews met schrijvers zoals John Banville, Rob van Essen, en Anne Enright.